

ת"פ 1325/01/23 - מדינת ישראל נגד דוד לוי

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 1325-01-23 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

לפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחר
נגד	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד עמית אליתים
הנאשמים	

1. דוד לוי ע"י ב"כ עוה"ד
2. טל פחימה ע"י ב"כ עוה"ד אליה חן ברק ממשרדו של עו"ד יהלי שפרלינג
3. שרון נזרי ע"י ב"כ עוה"ד אליה חן ברק ממשרדו של עו"ד יהלי שפרלינג

גזר דין - בעניינים של נאשמים 2 ו-3

נאשמים 2 ו-3 הורשעו על פי הודאתם בכתב האישום המתוקן בשנית בעבירות גניבה מרכב - עבירה לפי סעיף 413ד(א) + סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 ופריצה לרכב בכוונה לגנוב - עבירה לפי סעיף 413 סיפא + סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בתמצית, לפי עובדות כתב האישום המתוקן בשנית, בתאריך 25.12.22 חברו נאשמים 2 ו-3 לנאשם 1 על מנת לגנוב פדיונות של מספר סניפי רשת השיווק מעיין 2000 אותם אסף מר אברהם ברוך אייזקס באמצעות רכבו. כאמור, בתאריך זה הצטיידו נאשמים 2 ו-3 ברכב וביקשו מנאשם 1 לנהוג בו כשהם נוסעים עימו ברכב. הנאשמים נסעו אחר מר אייזקס, מסניף מגדל העמק, דרך סניף רכסים ועד לסניף חריש. כשאייזקס נכנס לסניף חריש על מנת לאסוף את פדיון הסניף, עצר נאשם 1 את הרכב בו נסעו. נאשמים 2 ו-3 ירדו מהרכב, הלכו לרכבו של אייזקס, נאשם 2 שבר את שמשת דלת ימין האחורית באמצעות מנפץ שמשות ייעודי, נכנס אל הרכב ונטל את שקיות הפדיון בסך כולל של ₪ 157,581 במזומן והמחאות בסך של ₪ 5,158 בעוד נאשם 3 עומד לידו.

מיד לאחר מכן, נאשמים 2 ו-3 רצו לרכב בו המתין נאשם 1 עם המנוע מונע, נכנסו לרכב ונאשם 1 החל בנסיעה מהירה מהמקום עד שזמן קצר לאחר מכן נעצרו הנאשמים על ידי בלשי משטרה שהגיעו למקום.

בתאריך 11.12.23 הודיעו הצדדים כי גובש ביניהם הסדר טיעון לפיו הנאשמים יודו בכתב אישום מתוקן בשנית, נאשם 1 יופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן שיבחן את ביטול הרשעתו ואילו נאשמים 2 ו-3 יופנו לממונה על עבודות השירות לשם בדיקת כשירותם לבצע עבודות שירות וזאת על אף שעמדת המאשימה למאסר. בעקבות הסדר הטיעון הודו הנאשמים בכתב האישום המתוקן כל אחד לפי חלקו והורשעו, לאחר מכן הופנו נאשמים 2 ו-3 אל הממונה על עבודות

עמוד 1

בתאריך 03.01.24 נתקבלו חוות דעת הממונה על עבודות השירות בהן נמצאו נאשמים 2 ו-3 כשירים לבצע עבודות שירות.

בתאריך 29.01.24 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

המאשימה התייחסה לפגיעה בקניינו של המתלונן ושל הציבור, לנסיבות העבירות המלמדות על תכנון קודם ועקבי כאשר הנאשמים שכרו רכב ועקבו אחרי המתלונן לאורך מספר סניפים בערים שונות, עד שיצא מרכבו ונאשם 2 פרץ אותו באמצעות מכשיר ייעודי בו הצטייד מראש. המאשימה הפנתה לפסיקה רלוונטית לעמדתה וטענה למתחם ענישה שנע בין 10 לבין 20 חודשי מאסר בפועל.

לאור עברו הפלילי של נאשם 2 בעבירות החזקת נשק, ניסיון לחבלה, קשירת קשר ואחרות (ת/1) וכן עברו הפלילי שהתיישן של נאשם 3 (ת/2), ביקשה המאשימה לגזור על נאשמים 2 ו-3 עונשי מאסר בפועל ברף הבינוני-גבוה של המתחם (לנאשם 2) וברף הבינוני של המתחם (לנאשם 3) וזאת לצד מאסר על תנאי, פסילה על תנאי ופיצוי.

בא כוח הנאשמים התייחס בטיעונו לנסיבות העבירה ולנזק שנגרם, וטען שבסופו של דבר מדובר בנזק שמסתכם בפריצה לרכב מאחר שסכום הכסף שנגנב - נתפס. הסנגור הפנה לפסיקה רלוונטית שקבעה מתחמי ענישה המתחילים מעבודות שירות.

באשר לנסיבותיו של נאשם 2 טען הסנגור שהנאשם השתקם מאחר שמזה מספר שנים לא הסתבך בעבירות חדשות, מאז מעצרו לא הפר את תנאי השחרור ולא נפתחו נגדו תיקים חדשים. נטען שהעבירות בתיק זה היו מעידה חד פעמית ושהוא ניתק את קשריו עם הגורמים הבעייתיים איתם היה מסתובב בעבר.

ביחס לנסיבותיו של נאשם 3 נטען שמדובר בנכה צה"ל, הסובל ממוגבלות ומטפל בילד שנזקק לו וסובל מטראומה עקב מעצרו של אביו (נ/1).

כמו כן, בא כוח נאשמים 2 ו-3 הפנה להודאתם בכתב האישום המתוקן בשנית ולחסכון הזמן הניכר בזמן שיפוטי מאחר ובתיק היה קיים חומר חקירה רב, חומר מודיעיני, עדים רבים והליכים שונים. עוד טען שנאשמים 2 ו-3 לוקחים אחריות על מעשיהם ומביעים חרטה אמיתית.

נאשם 2 בחר לומר שהוא מצטער, שזו הייתה מעידה חד פעמית שלא תחזור על עצמה.

נאשם 3 בחר לומר שהוא מתחרט על מעשיו, הוא מגדל את בנו שסובל מחרדות בעיקר עקב מעצרו ושהוא לא ישוב על

דין והכרעה

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

בענייננו, פגעו הנאשמים במעשיהם בערכים המוגנים - קניינו של הפרט, הגנה על בטחונו ופרטיותו של הפרט, ואין להקל ראש כלל וכלל בעבירות בהן הורשעו בכתב האישום המתוקן בשנית. מעשיהם של הנאשמים פגעו לא רק בקניינו של הפרט אלא גם בביטחונו האישי.

אכן ניתן לומר כי העבירות בוצעו לאחר תכנון מוקדם, אולם לא ניתן לומר כי נעשו בתחכום רב, הנאשמים נתפסו זמן קצר לאחר הפריצה עם כספי השלל, לפיכך הנזק אשר נגרם בפועל אינו גבוה. עם זאת ניתן לשער את תגובתו ותחושותיו של המתלונן, אשר מגיע לסניף הסופר כחלק מעבודתו, יוצא לאחר מספר דקות ומגלה שחלונו נופץ, רכבו נפרץ, דמי הפדיון אשר אסף מ-3 סניפים נגנבו הוא עומד בתחושת חוסר אונים וכעת עליו להתמודד מול מנהליו ולתת הסברים וזאת על לא עוול בכפו. לאחר שעיינתי בפסיקה אותה הגישו הצדדים, סבורני כי מתחם העונש ההולם ביחס לעבירות בהן הורשעו הנאשמים נע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל, אשר ניתן לבצעם גם בעבודות שירות.

בנסיבות ענייננו, יש לתת את הדעת לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות בהן הורשעו הנאשמים, כאמור, הנאשמים הודו בכתב האישום המתוקן וחסכו בזמן שיפוטי יקר בשים לב להליכים הרבים בתיק, לריבוי הנאשמים והעדים והצפי להתארכות ההליך. נאשם 2, בעל עבר משמעותי, אולם מזה מספר שנים לא הסתבך בעבירות חדשות ומאז מעצרו לא הפר את הוראות המעצר ולא נפתחו נגדו תיקים חדשים. כמו כן אמר שהוא מצטער ושזאת הייתה מעידה חד פעמית. נאשם 3, נכה צה"ל, הסובל ממגבלות ומטפל בילד שנזקק לו וסובל מטראומה עקב מעצרו של אביו, אמר שהוא מתחרט על מעשיו ושהוא מגדל את בנו הסובל מחרדות אשר החמירו עקב מעצרו.

לצד האינטרס הציבורי הדורש ענישה מוחשית ומרתיעה, עדיין יש לזכור כי הענישה היא תמיד אינדיבידואלית. כפי שצוין

"זאת תורת הגישה האינדיבידואלית בתורת הענישה המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו של הענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים "להקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך ישמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך. חזקה על בית המשפט שידע להבחין בין מקרה למקרה לגופן של נסיבות ולעיצומם של דברים" (ע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, 174-175(1989); רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], 5.5.2009).

בפסיקה נאמר כי הרתעת הציבור אינה חזות הכול ו"יש לשקול כל מקרה על פי נסיבותיו המיוחדות ונסיבותיו האישיות של הנאשם כאינדיבידואל ולאזן בצורה ראויה ביניהן לבין מדיניות הענישה האמורה" (עפ"ת 1267-05-16 חיזגילוב נ' מ"י) [פורסם בנבו].

סעיף 40ד(א) לחוק העונשין קובע שבית המשפט יכול לחרוג ממתחם העונש ההולם ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם במידה וימצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש לשיקומו. בעניינו, כאמור הנאשמים לקחו אחריות, הביעו חרטה ומאז שחרורם, מיום הגשת כתב האישום, הם שהו במעצר בית מוחלט ועד היום נמצאים בתנאים מגבילים ולא הפרו אותם. משכך סבורני שכל אחד מהם יכול לרצות את עונשו שלא על דרך המאסר בפועל, אלא בעבודות שירות.

בנסיבות אלה מצאתי לנכון למקם את עונשו של נאשם 2 מעט מתחת לרף האמצעי של המתחם ואילו את נאשם 3 ברף התחתון של המתחם, עונשי המאסר יבוצעו בעבודות שירות.

לאור האמור אני מטיל בזאת על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

1. 8 חודשי מאסר בפועל אשר יבוצעו בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

עבודות השירות תבוצענה בעיריית עפולה הנאשם יתייצב ביום 16/3/24 לא יאוחר מהשעה 10:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות לצורך קליטתו.

2. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, על כל עבירת רכוש שעונשה שנתיים מאסר ומעלה ויורשע בה על פי חוק העונשין.

3. פיצוי למתלונן בסך 1500 ₪. סכום הפיצוי ישולם באמצעות מרכז גביית קנסות עד ולא יאוחר מיום 10/6/24 ויועבר למתלונן בהתאם לפרטיו אשר ימסרו ע"י המאשימה במזכירות בית המשפט.

לאור האמור אני מטיל בזאת על הנאשם 3 את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר בפועל אשר יבוצעו בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס. עבודות השירות תבוצענה במתנ"ס שחקים בית אשכול עפולה, הנאשם יתייבב לריצוי עבודות השירות ביום 20/3/24 לא יאוחר מהשעה 10:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות.
2. מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, על כל עבירת רכוש שעונשה שנתיים מאסר ומעלה ויורשע בה על פי חוק העונשין.
3. פיצוי למתלונן בסך 1500 ₪. סכום הפיצוי ישולם באמצעות מרכז גביית קנסות עד ולא יאוחר מיום 10/6/24 ויועבר למתלונן בהתאם לפרטיו אשר ימסרו ע"י המאשימה במזכירות בית המשפט.

גזר דין זה מהווה פקודת מאסר בעבודות שירות.

המזכירות תשלח העתק מגזר הדין אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כדין לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט' אדר א' תשפ"ד, 18 פברואר 2024, במעמד הצדדים.